

Espiritualitat

El pròxim

Senyor: penso moltes vegades en el vostre manament nou, en aquest manament admirable que ningú no havia pogut imaginar abans que Vós: « Estimaràs el teu pròxim ».

Hi he pensat moli, i m'ha semblat veure'l molt clar. És tan senzill, tan fàcil, tan suggestiu! Estimar l'home, estimar el rei de la creació, l'ésser més perfecte del nostre univers!

L'he vist clar, Senyor, i no puc negar que l'he posat en pràctica. Vós sabeu les vegades que en discursos, articles i manifestos, he defensat els drets de l'home, tan oblidats. Vós sabeu amb quina indignació he parlat dels problemes racials de Sudàfrica, tot i que em seria insuportable conviure amb negres. Vós sabeu com he cridat l'atenció, a les Juntes del meu Ateneu, exposant les idees més avançades sobre la problemàtica de la promoció obrera, sobre la temàtica de les noves esclavituts, sobre la simptomàtica dels pobles subdesenvolupats... Vós sabeu com m'he guanyat un nom en el món de les lletres pledejant sobre els drets de l'infant, malgrat que...

I encara més, Senyor, i no és pas perquè vulgui passar per sant: ja que Vós ho sabeu tot, ho sabeu més que jo. Vós sabeu que mai no he negat un favor, sempre que aquest favor pogués fer veure al germà la vostra bondat, a través de la meua. Mai no he negat diners, consells, consol, o influència, si el meu gest podia tenir una dimensió social, o apostòlica, o encara que fos només un profit econòmic per a les vostres santes institucions. Sempre he procurat fer el que calia, de cara al pròxim, i fins i tot, més del que convenia. És clar que no es pot arribar a tot...

I més hauria fet, Senyor, si el pròxim fos el que hauria de ser. El meu amor és universal, no fa reserves a ningú, però són tants els qui voluntàriament es sostreuen del camp de la meua estimació! Qui pretendrà que puc estimar la veïna del pis de dalt, que amb la seva incúria entujosa deixa regalimar l'aigua bruta de la seva bugada damunt del meu terrat? O aquell desgraciat que, a més de ser pobre, té l'audàcia de fer mala olor de boca? O aquest amic que no vol reconèixer que té una intel·ligència infradotada? Com canviarien les coses, Senyor, si l'home concret s'identifiqués amb el concepte d'home! L'un és avar, l'altre ignorant, l'altre xerraire...

Tanmateix, em cal reconèixer que no sempre he tingut la consciència tan clara. Alguna vegada m'ha escomès el dubte de que potser era veritat allò que diuen alguns d'idees estrafolàries. Gosen dir que a l'home cal estimar-lo tal com és; que no hi ha altre pròxim que el que tenim al costat; que les nafres del germà són la imatge viva de la vostra Passió. Gosen dir que els seus defectes i les seves misèries han de ser el motiu de la nostra predilecció per ell. Tenen l'atreviment de dir que totes les nostres consideracions i gloses—diguem-ne murmuracions—no tenen sentit. Quin silenci es faria al món, Senyor! De què parlaríem? (òmens edificaríem l'un a l'altre? Diuen més, encara. Diuen que al vostre Evangelí (com ho poden saber, això?) hi ha aquestes paraules: « *Estimeu-vos tal com Jo us he estimat* ».

Ara veig que són exageracions i interpretacions forçades.

Però, ho reconec, de vegades havia gairebé consentit aquest pensament absurd.

D'això és de l'únic que dec penedir-me.

O, potser...? —J. CAMPS

Centre d'Estudis

Associació Cultural

Després d'haver-se aplaçat la sessió del Centre d'Estudis, va celebrar-se, la primera del curs, abans d'ahir divendres en la Fundació P. Maspons i Camarasa (Casa de Cultura Sant Francesc)

Oberta la sessió, el secretari Artur Montagud i Galan, va llegir l'acta de la sessió anterior i la Memòria corresponent al passat Curs 1959-60. A continuació, el membre numerari Marià Puig i Rovira va llegir la seva ponència: « La estació meteorològica de Granollers » que, per tractar-se d'un tema enterament local, va ésser seguida amb interès pels assistents.

Prèviament el Director del Centre, Dr. Pius Canal i Anfres, va presentar la seva dimissió irrevocable que, al nostre entendre, considerem una valuosa pèrdua per al petit cenacle. No ens estranya la seva decisió, però ara no és el moment de comentar-la. Després d'un moment de descans, a fi de tenir un canvi d'impressions, va ésser nomenat — per 11 vots a favor — en Pere Crusellas i Solsona.

Així mateix foren acceptats pel càrrec de membres del Centre, a Pere Valverde i Tort, Joan Piferrer i Margarit i Pere Font i Padró.

Va ésser comunicada la ponència del proper mes de novembre, que correspon a Lluís Serra i Monner.

VERNET

MOVIMIENTO PARROQUIAL

Parroquia de San Esteban

Proclamas matrimoniales

Joaquín Rodríguez Moreno y Encarnación Prados Mesas; Pedro Sala Carrió y María Montaner Pujadas; Pedro Pi Margenet y Juana Benítez Parra; Juan Font Padró y Mª Rosa Solá García; Ramón Llobet Dagá y Teresa Llonch Garriga.

Matrimonios

Emilio Nieto Nieto con Rosa Serra Juliá; Jesús Rosa Maziza con Carmen Novoa Torrente; Luis Vilaró Parés con Angela Bratau Coll; Germán Osanz Campi con Lidia Simón Cusiné.

Bautismos

María Tió Rodes; Jorge Estrada Jiménez; Mª Paz del Arco Molina; Eulalia

Maciá Garriga; Mª Piedad Pérez Martínez; Inmaculada Riera Isabel; Ana Camachón Pérez.

Defunciones

Juan Pou Boter; Montserrat Ventura Vallés (todos los sacramentos); Eduardo Vallhonesto Góngora (párvulo); Teresa Vilardell Casanovas (todos los sacramentos); Francisca Martínez Oller (idem); Juan Sitjes Freixas (Extremaunción); Magdalena Pla Blanch (idem).

Parroquia de Nuestra Señora de Fátima

Proclamas matrimoniales — Feliciano Estremera Pérez con Amelia Estremera Izquierdo; Alfredo Gómez Casals con Antonia Jiménez Baena; Pedro Pi Margenet con Juana Benítez Parra; Juan Villá Ferrés con Guillermina García Gutiérrez

GRAFICAS GARRELL - Teléf. 631 - GRANOLLERS

Suplemento de la Hoja Diocesana

CON CENSURA ECLESIASTICA